5de. JAARGANG. CURACAO DEN 7n JANUARI 1888. N° 210

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & C°
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

DE CURAÇAOSCHE FEESTELIJKHEDEN.

—o—

De merkwaardige feesten voor Curaçao zijn weer voorbij. Kerstmis- en Nieuwjaarsdag, twee voor Curaçao zoo woelige dagen, zijn weer achter den rug.

Gelukkig! *niet volgens ouder gewoonte*, zijn deze dagen gevierd, niet met dien verfoeielijken dans en die dolzinnige vertooningen in het openbaar, zooals 't er andere jaren toeging dat 't een aard had; al was 't er nog al tamelijk druk, 't bleef toch meer binnen de perken van fatsoen en welvoegelijkheid. Nieuwjaar is nochtans minder stil geweest, ook wat den dans betreft, dan Kerstmis. Op Kerstmisdag stond iedereen getroffen en verwonderd over de groote verandering, die de Kolonie vertoonde, opzichtens die akelige en veroordeelenswaardige gebruiken. Maar op Nieuwjaarsdag, sloeg 't er op verschillende plaatsen, onder anderen op den berg van Otrobanda, nog druk op aan. De vrees die „dansers en danseressen" bevangen had op het feest van Kerstmis, scheen op den eersten en tweeden dag des jaars weer bijna geheel geweken te zijn. Een bewijs, dat er nog wel gedanst, terdege gesprongen en getamboerd is, vinden wij in het feit, dat er verleden maandagavond, in een huis in de „poenda", zolder en al naar beneden ging, waarbij een persoon zijn been gebroken heeft, en anderen min of meer gekwetst zijn.

Maar toch, wij herhalen 't, er is reeds veel gewonnen. In vergelijking van vorige jaren, is alles nog al in stilte en rust afgeloopen.

Er bestaat alle hoop, dat weldra dit lawaai en straatrumoer van de dans-liefhebbers geheel en al zal geweerd zijn.

Genoeg, dat er met *nauwkeurige* waakzaamheid, en onder *streng* toezicht de hand gehouden wordt aan de billijke en doeltreffende maatregelen, die dit jaar op last van den HoogEdelGestr. Heer Gouverneur genomen zijn. Zoo, wij weten 't zeker, zal Curaçao er niet weinig bij vooruitgaan. Beschaving en zedelijkheid, twee onafscheidbare zaken, zullen toenemen, en daardoor verheffing en veredeling brengen aan deze Kolonie.

—o—

HET JUBELFEEST OP 31 DECEMBER 1887.

Nog lang zal 't den bewoners van Curaçao heugen, dat er op den laatsten dag van het jaar 1887, feest gevierd is ter eere van den H. Vader, Paus Leo XIII. Niemand had 't zoo gedacht. Met de grootste plechtigheid en waardigheid, met de grootste stichting, zelfs en onder algemeene deelneming, is die blijde herinneringsdag hier voorbijgegaan. Wij Katholieken hebben alle reden om vergenoegd te zijn over den uitslag van deze feestviering. Niet slechts de Katholieken hebben openbare getuigenis afgelegd van hun geloof, en den H. Vader gehuldigd, als den zichtbaren vertegenwoordiger van hun Opperhoofd, Jesus Christus, maar ook, andersgezinden, en niet weinigen, hebben deelgenomen aan onze vreugde, en door de openlijkste bewijzen getoond, achting en eerbied te hebben voor den Paus-Koning, die op dien dag zijn vijftigjarig priesterschap herdacht. In en buitenshuis, overal heerschte eene opgewekte en vroolijke stemming, die ten duidelijkste bewees, dat iedereen begrip en gevoel had van de waarde, en de beteekenis van zulk een buitengewoon voorrecht, van zulk een zeldzaam en luisterrijk feest.

En toch te midden, der grootste vroolijkheid en der ongekunsteldste feestviering, ging alles even ordelijk en geregeld, zonder eenige opschudding te veroorzaken, maar ook zonder eenige stoornis of belemmering te ondervinden. In waarheid, Curaçao heeft er eer van, op zulk eene wijze, met zooveel bedaardheid en deftigheid een volkfeest te kunnen vieren.

Ter oorzake van den oudejaarsavond, die hier op Curaçao zooveel beweging en onrust verwekt, en zooveel gejoel veroorzaakt, dat hooren en zien vergaat,– om reden van dien gewonen jaarlijkschen pleizier-avond, nam het Pauselijk feest reeds den 30 December een aanvang.

Tegen den avond werd door het plechtstatig klokgelui van Otrabanda en van Pietermaai, aan allen meegedeeld dat de feestelijkheid zou beginnen. Het feestcomité had ook alle Katholieken bij een circulaire uitgenoodigd, om dien avond hunne woningen op eenigerlei wijze te illumineeren.

Aan dit verzoek hebben allen met bereidvaardigheid voldaan. Sommige woningen, onder anderen het Convent der Eerw. Paters op Pietermaai, vertoonden een prachtig, fantastisch gezicht, door de rijke illuminatie van kaarslicht en transparanten, en er was bijna geen huisje waar niet een paar lichtjes voor het open raam geplaatst, aanduidden, dat ook zijn bewoners, hoe eenvoudig en arm, toch liefde gevoelden en eerbied wilden toonen voor hun beminden Vader, Paus Leo XIII.

Te Pietermaai werd er dien avond een optocht gehouden met fakkellicht en lampions, die een eigenaardig, maar ook een treffend gezicht opleverde. 't Was eene openlijke en algemeene belijdenis van hun Katholiek gevoel, en eene vrijmoedige verklaring van hunne toewijding aan den H. Stoel. Op verscheidene plaatsen, waar er halt gehouden werd, ontstak men vuurwerk; het sein tot voorttrekken was gewoonlijk de met algemeen enthousiasme herhaalde kreet: „*Biba Leon XIII*". Zoo ging 't rond, van Pietermaai door de Poenda over Scharloo naar huis. Iedereen was hoogst voldaan over die eenvoudige maar toch plechtige manifestatie van gehechtheid aan de Kerk en haar zichtbaar opperhoofd, den Stedehouder van Christus.

Te Otrobanda werd er 's avonds, ten huize van den Bisschop eene muziekuitvoering gegeven ter eere van Z. H., door de Vereeniging *El Progreso* onder leiding van den Directeur *P. Q. de Lima*. Deze uitvoering voldeed uitstekend, en duizenden menschen waren dan ook vereenigd op het plein aan de waterkant, om naar de muziek te luisteren, en tevens de stemmige, maar deftige illuminatie te zien, die was aangebracht aan het huis van den Bisschop, en aan dat van de Eerw. Zusters van Liefdadigheid.

Rustig en bedaard, tot ieders genoegen, liep dit eerste gedeelte van het feest ten einde.

Den volgenden dag, reeds in de vroegte, wapperden de vlaggen hoog in de lucht, ter aankondiging dat de vreugdedag was aangebroken. Vooral was 't op dien dag opmerkelijk, en voor ons Katholieken niet weinig vertroostend en opbeurend, dat op de verschillende Consulaten en zelfs op het Rif-fort en het fort-Nassau de vlag geheschen was. Ook in den vroegen morgen, verkondigden de vroolijke tonen der klokken het aanbreken van het heugelijk feest. Eenige uren later, gingen de geloovigen tempelwaarts, om daar tegenwoordig te zijn bij het H. Sacrificie der Mis, en in een vereenigd gebed met den priester, den goeden God te danken voor de onschatbare zegeningen over den H. Vader, en bij gevolg over ons, Zijne kinderen, uitgestort. Onder de H. H. Diensten werden de geloovigen in de predikatie met nadruk er op gewezen, hoe in de Kerk en in haar Zichtbaar Opperhoofd, de Goddelijke kracht en de alles besturende Voorzienigheid, kennelijk te onderscheiden zijn. Op dit uur waren de tempels ruim gevuld met eene biddende menigte, die den Hemel smeekte om kracht en sterkte voor den Opperpriester, den Paus van Rome.

De dag ging verder in eene feestelijke stemming voorbij. 't Was den katholieken aan te zien, dat hun hart vervroolijkt en opgebeurd was.

Bijzondere vermelding verdient ook nog de hooge onderscheiding, door Zijne Excellentie, den Gouverneur, aan den Hoogwaardigen Administrator van het Vicariaat, als vertegenwoordiger van Z. H., bewezen. Te middag van den feestdag bracht de kapel van het Garnizoen op last van den HoogEd. Gestrengen heer Gouverneur, eene ovatie aan den Hoog Eerw. Heer Mgr Kieckens, ten huize van den Bisschop, waar ook verschillende heeren Geestelijken getuigen waren van deze waardeerlijke hulde, aan den Paus betoond. 't Was inderdaad een *feest-program* voor deze gelegenheid uit de uitgelezendste stukken samengesteld, dat met de grootste nauwkeurigheid en met de grootste verdiensten werd uitgevoerd.

Aan het einde van deze feestelijkheid, tot eer en glorie van onzen H. Vader gevierd, kunnen wij Katholieken, hier op Curaçao zeer tevreden zijn. Er is meer gebeurd dan wij verwacht hadden. De vreugde, die wij gevoelden, was innig en uit er harte, de uiting van dat vreugdegevoel was waardig, en toch geestdrift wekkend. Wij hebben ook deelneming gevonden, onbedekte, openlijke instemming met onze vreugde. Dit heeft ons hart getroffen; en door eene zekere voldoening aangedreven, in het gevoel van erkentelijkheid, spreken wij hier openlijk onzen dank tot allen, Katholieken en niet-Katholieken, die, op welke wijze ook, met ons hebben feest gevierd en door die feestviering den Paus-Koning Leo XIII hebben vereerd.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

ATTENTIE.

—Volgens een besluit van Zijne Excellentie, den Gouverneur, opgenomen in het nummer van de *Curaçaosche Courant* van gisteren, kan men van af 1° Maart 1888, kleine geldsommen naar Nederland en Suriname overzenden. Het gewone postkantoor te Willemstad is aangewezen, om de te verzenden postwissels af te geven en de gezondenen uit te betalen.

—Donderdagmorgen is ons stationschip *Koningin Emma der Nederlanden*, laatst van Trinidad, alhier teruggekeerd.

—Voortaan zal iederen Zaterdag, 's namiddags om vijf uren, de Nederlandsche bark "*Prinses Wilhelmina*" van *Curaçao* vertrekken, om via *Klein Curaçao* de reis te maken naar *Bonaire*. Tot drie uur op den middag van den dag van het vertrek bepaald, kan men de brieven ter verzending afgeven aan het postkantoor.

—De Nederlandsche schoener *Gouverneur v. d. Brandhof*, vertrekt, op den eerstvolgenden dag na aankomst van de Hollandsche Boot *Prins Maurits*, via St. Thomas, naar de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba.

De telegraaf-kabel schijnt reeds van hier tot La Guayra gelegd te zijn. Het Britsch Stoomschip *Roddam*, dat eenige dagen lang, buiten de haven, aan het werk geweest is, kwam verleden Donderdag, weer in onze haven terug, waarschijnlijk na volbrachten arbeid.

Mogelijk is er weer een sensatiebericht de wereld doorgeseind.

Eenigen tijd geleden, was hier de onverwachtige tijding aangebracht, dat Z. M. de Koning van Holland overleden was; voor een paar weken, wist men met het ernstigste gezicht van de wereld te vertellen, dat een Europeesche oorlog zoo goed als verklaard was: nu heet 't weer, dat de Keizer van Duitschland dood is. Natuurlijk, berichten, die, altijd in de taal des volks, hier of daar getelegrapheerd zijn, en dan ter gelegener tijd met de een of andere boot op ons eiland worden bezorgd. Wij hebben reeds zooveel ondervinding opgedaan van die *canards*, dat wij 't beste doen, altijd eerst eene absolute bevestiging af te wachten, van wat er zoo al de ronde doet bij de verspreiding van het volksnieuws.

Wij gelooven niet meer, dat er nog verandering zal gemaakt worden in de tramway-dienst.

Dagen en maanden zijn er reeds voorbijgegaan, sinds we de gegronde hoop en verwachting uitspraken van eene verbetering. Dit is zeker, dat 't tot hiertoe nog eene erbarmelijke regeling is. Wanneer men toch het ongeluk heeft, aan den waterkant een minuut te laat, aan te komen, en men dus de tram juist voor zich uit ziet gaan — dan kan men met gemak Pietermaai halen, zonder dat men op zijn wandeling den terugkeerenden wagen ontmoet. Het is waar, iemand kan een twintig minuten circa blijven wachten, maar is dat niet een schromelijk ongerief voor iedereen?

Aan eene particuliere Correspondentie van Aruba, 3 Jan. 1888, ontleenen wij het volgende..............

........Nu en dan hoorden wij reeds, welke plannen het volk gemaakt had, om het pauselijk feest luisterrijk te vieren. De liefde echter en de eerbied voor den opperpriester, op den dag zelven getoond, zijn buitengewoon geweest. Zonder eenige overdrijving, rekening houdende met smaak en gewoonte, van Aruba's bevolking, kon de versiering der kerk rijk en smaakvol genoemd worden.

Voor het Hoofd-altaar kon men de zinnebeeldige voorstelling van het H. Sacrament des Altaars bewonderen.

Het geheel was omkranst met frisch groen en geurige bloemen, door het volk van Aruba zoo ruimschoots aangebracht. Aan den rechter kant van het Altaar zag men het pauselijk wapen, de driekroon en sleutels met den naam van den regeerenden Paus en het jaar 1887. Aan de linkerzijde het beeld der Kerk, op de rots der zee gebouwd.

Boven het schilderstuk, stonden de troostvolle woorden des Zaligmakers geschreven: Gij zijt Petrus en op deze steenrots zal ik mijn Kerk bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. Ook deze schilderingen waren omgeven, met het schoonste groen dat Aruba heeft; terwijl de bloemen daartusschen gevlochten, er het frisch leven nog van verhoogde.

Voor de Communiebank was een Pyramide van kostbare bloemen geplaatst, waarboven *Leo XIII* in gulden letteren geschreven stond; een geschenk van een onzer beste Katholieke familiën.

Daar buiten wapperde reeds in den vroegen morgen de pauselijke vlag met Neêrland's winpel van den top der Kerk; terwijl een weinig lager ook de Hollandsche vlag haar driekleur toonde.

Ofschoon 't gedurende de laatste dagen in den morgen nog al geregend had, zag men de hemel thans helder blauw.

Het volk was in feestgewaad, en een groote menigte moest buiten de Kerk, de plechtigheden volgen. Onder de plechtige H. Mis waaraan ook het zangerskoor zijn beste krachten heeft gewijd, hield de Z. Eerw. Pater A. v. Baars, Pastoor van S. Cruz een schoone predikatie. Uit het hart sprak hij tot het hart van het volk. Hij gaf het een helder idee der noodzakelijkheid van het Pausdom in God's H. Kerk, hoe de Katholieke Kerk steeds door den Paus onafgebroken is bestuurd, dat zij dus de *ware Kerk* is van Jesus Christus, gebouwd op de onverbreekbare rots. Na de plechtige Hoog-mis zag men daarbuiten in het rond, Aruba in feest-tooi. Van al de schepen en van verscheidene huizen wapperde de vlag, en toen de Z. Eerw. Pastoor J. v. Baars zijn Pastorie binnentrad werd hem een aubade aangeboden door de bevolking.

Wat ons echter het meest verblijdde, is, dat het volk ondanks den laatsten dag van het jaar, gewoonlijk een dag van wanorde, den geheelen dag van het Pauselijk feest ordelijk heeft doorgebracht.

Dit was dan ook de vurige wensch van den Z. E. Pastoor, welken hij in zijn dankbetuiging aan de bevolking te kennen gaf; terwijl hij het volk er vooral op wees, dat de Hoogepriesterlijke zegen over geheel de wereld uitgesproken, hen allen dan vooral tot heil zou strekken, wanneer zij als brave Katholieken dezen dag zouden vieren. 's Zondags, op Nieuwjaarsdag, werden de feestelijkheden besloten met een solemneel Lof en Te Deum. Niet spoedig zal Aruba deze echt Katholieke feestviering vergeten. De herinnering aan het Pauselijk feest, door allen zoo vol geestdrift gevierd, zal de Katholieke bevolking van Aruba sterken in hun dierbaar geloof.

NEDERLAND.

—Men schrijft uit Utrecht, onder dagteekening van den 8n December 1887.

In de Kathedraal alhier had heden, den feestdag der Onbevlekte Ontvangenis der H. Maagd, de patrones van het vicariaat van Curaçao, des morgens te half 10 uren, een bijzondere indrukwekkende plechtigheid plaats zooals in de stad onzer inwoning zeer zelden plaats vindt.

Mgr. Alphonse Joosten, van de orde der Predikheeren, apostolisch vicaris van Curaçao, onlangs benoemd tot titulair bischop van Marciana, werd als bisschop van genoemd bisdom gewijd.

Nadat eenige voorafgaande kerkelijke ceremoniën hadden plaats gehad, en voorlezing was geschied van de pauselijke bulle, waarbij Mgr. Joosten tot bisschop werd benoemd, namen de plechtigheden der wijding omstreeks tien uren een aanvang. Z. D. Hoogw. mgr. P. M. Snickers, aartsbisschop van Utrecht, trad daarbij als consecrator op, terwijl als assistentbisschoppen dienst deden HH. DD. HH. mgr. A. Godschalk, bisschop van 's-Hertogenbosch, en mgr. P. Leyten, bisschop van Breda.

Een dertigtaal eerw. heeren geestelijken, als diakens, sub-diakens en in andere bedieningen, assisteerden bij de plechtigheid, terwijl deze nog door een groot aantal eerw. heeren geestelijken werd bijgewoond.

Onder de laatstgenoemden waren tegenwoordig: de hoogeerw. heer F. P. Van den Burgt, proost van het Metropolitaan Kapittel, president van het Groot Seminarie te Rijsenburg, de Zeereerw. P. Provinciaal der Paters Dominicanen, alsmede Mgr. Frederiks, kamerheer van Z. H. den Paus, pastoor van Santa-Anna, en de weleerw. heer Nieuwenhuis, pastoor van St. Martin, beiden behoorende tot het vicariaat van Curaçao en op dit oogenblik met verlof in Nederland.

Een groot aantal belangstellende geloovigen woonden de plechtigheid bij.— Z. D. H. Mgr. Joosten heeft tot wapen, met het devies *in vinculo pacis*, een gedeeld schild. Het rechter kwartier is doorsneden. Het eerste veld, verdeeld in achten, draagt op zwart en zilver het witzwarte kruis der Dominicaner Orde. Het tweede veld van zilver draagt, tusschen drie roode rozen met gouden harten, twee groene olijftakken door een rooden bandvereenigd. Het linker kwartier van azuur draagt in zilver het beeld der hoofdpatrones van Curaçao, Maria, Onbevlekt Ontvangen.

—De heer mr. J. J. W. van den Biesen, afgevaardigde van Breda, heeft zich bij de nieuwe verkiezingen voor de Tweede Kamer niet meer verkiesbaar gesteld.

Naar het *Vaderland* verneemt, heeft ook de heer Buteux, afgevaardigde voor Middelburg, het stellig voornemen geuit, om zich niet meer verkiesbaar te stellen.

—De Eerste Kamer is opgeroepen tegen 19 Dec. 's avonds.

BUITENLAND.

ITALIË. — Uit Rome wordt in Dec. jl. aan de Milaansche *Oss. Cattolico* geschreven:

„Het is waarschijnlijk, dat de H. Vader de Katholieke wereld tegen het einde van dit jaar of in het begin van het volgende met een nieuw document over de Romeinsche quaestie bigiftigen zal. Daarin zou hij den oorsprong der quaestie bespreken, de ware geschieden wezenkundige (ontologische) oorzaken aantoonen van den tegen het Pausdom gevoerden oorlog, de schade vermelden, welke rechtstreeks en middellijk veroorzaakt is door den tegen den Stedehouder van Christus ondernomen en voleinden oorlog, en besluiten tot de noodzakelijkheid, tot de godsdienstige en sociale voordeelen van de tijdelijke macht en de Pontificale souvereiniteit voor geheel de wereld en in het bijzonder voor Italië.

„Uit bijzondere informatiën geven wij de verzekering, dat het Pauselijk document van zeer groot belang en van hooge waarde zal zijn. Vooral van zijn uitwerking op den geest der volkeren koestert men groote verwachtingen. En aldus zal de zedelijke macht der waarheid zegevieren over de revolutionaire en liberale dwaling, welke niets voor zich heeft dan de materieële kracht en het geweld."

— Veel is er over Crispi gesproken in den laatsten tijd; eenige regelen, welke zijne politiek beter kenschetsen dan welke verhandelingen ook, komen hier niet ten onpas.

De beruchte manifestanten van Mentana hebben behalve aan den grootmeester der Italiaansche vrijmetselarij ook een telegram gezonden aan den minister-president, hetwelk luidt als volgt:

„Aan Br∴ Francesco Crispi, den stoutmoedigen voorbereider van Garibaldi's werk in Sicilië, den onversaagden kampioen voor de onafhankelijkheid en de secularisatie van den Staat, zenden de vrijmetselaars hunne groeten, tevens de hoop uitdrukkende; dat hij zal blijven voortgaan met het onderdrukken der daden, „die niet altijd Christelijk zijn," van het Vaticaan en de Vaticanisten."

Hierin wordt dus erkend, dat Crispi een vrijmetselaar is, dat het helsche werk der Revolutie het werk der Loge is, hetwelk Crispi moet voortzetten en uitbreiden.

Crispi is zoozeer de man, dien de Loge hebben moet, dat de vrijmetselaars niets beters weten om het Vaticaan te beleedigen dan hem zijne eigen beleedigende uitdrukkingen te ontleenen, waarvan hij zich te Turijn heeft bediend. — Hoogst vleiend voor Crispi!

Het brutaalst huichelen in zijne politiek is nog, dat hij zijne Kerkvervolgende politiek als eene wetgevende wil voorstellen: het Vaticaan bedrijft immers onchristelijke daden, terwijl de Italianissimi het kolen vuurs op het hoofd stapelen. —Te Turijn heeft Crispi het gezegd.

En om de maat nog vol te meten, is in de troonrede beloofd eene „beschavende opvoeding voor de jeugd," autonomie der gemeenten („mits daarin de geest van nationaal leven heerscht"), algemeen stemrecht om het radicale plebs tegen de Katholieken bij de gemeentelijke verkiezingen op te hitsen. „Ook mag in de kleine gemeenten," zegt Crispi's blad, „welke aan den invloed der geestelijkheid en machtige familiën onderworpen zijn, niet de burgemeester door de vijanden der Italiaansche eenheid worden gekozen."

Wat al „weldaden" voor het Italiaansche volk!

— Goed ingelichte personen verzekeren, dat de Paus bij gelegenheid van zijn jubilé behalve tallooze en rijke geschenken in verschillende stoffen en voortbrengselen, ook giften in geld van eenige millioenen guldens zal ontvangen.

Alleen voor de H. Mis, welke Z. H. zou opdragen op den 50n verjaardag van zijne priesterswijding, is meer dan 750,000 gulden ontvangen.

Gelijk altijd heeft Frankrijk, als oudste dochter der Kerk, meer dan alle andere natiën gegeven.

—Volgens de *Figaro* heeft de hertog van Norfolk behalve zijne officiëele zending bij den Paus [het overbrengen der gelukwenschen en geschenken van Koningin Victoria] ook nog eene officieuse te vervullen nl. de herstelling der diplomatieke betrekkingen tusschen Engeland en den H. Stoel.

Men houde in het oog, dat dergelijke berichten reeds zoo dikwijls de ronde hebben gedaan.

—Eene dépêhe uit Rome aan de *N. Y. Herald*, dd. 27 Dec. jl. meldt het volgende:

"Heden ontving de Paus in audientie 60 afgevaardigden van het oud Pauselijk leger, onder leiding van de generaals Kauzier en Charette. Z. H. drukte zijn leedwezen uit, van zijn leger beroofd te zijn; maar deze droefheid, zeide de Paus, wordt vergoed door de hoop, dat de dag niet ver is, dat hij weer het geluk zal hebben zich door zijne godvruchtige strijders omgeven te zien. Na van de afgevaardigden een prachtigen penhouder en pen ontvangen te hebben, zeide de Paus, dat hij dat geschenk gebruiken zal op den dag waarop hij het decreet zal teekenen van de reorganisatie van zijn leger."

—Op dienzelfden dag heeft Z. H. den hertog van Norfolk een eigenhandigen brief aan koningin Victoria toevertrouwd. De hertog vertrok onmiddellijk naar Engeland om den brief te overhandigen.

DE PAUSELIJKE PETITIE.

Het meest vereerende geschenk voor Z. H., bij gelegenheid van 't jubilé-feest, en waaraan steeds voortdurend in Italië gearbeid wordt, is voorzeker dat, 't welk zich onderscheidt als eene waardige beantwoording aan de vele gebeden door den Stedehouder van Christus op aarde, en door zijne millioenen en millioenen onderdanen dagelijks hemelwaarts gezonden om de vele verblinde Italianen tot inkeer te

brengen, verleid als zij door een verwa ten officiëel Italie zijn, betreffende hunne zienswijze rakende de rechten van den H. Stoel.

Wij bedoelen het kolossaal petitionnement, door de Italiaansche Katholieken op te zenden naar 't Parlement van 't officieel Italië, ten einde van de gedeputeerden, van 't Parlement, van 't gouvernement *den vrede der Kerk en de vrijheid voor den Paus te verkrijgen.*

Dit petitionnement is van Bologne uitgegaan, van de stad, die sedert 25 jaren de edelste en edelmoedigste ondernemingen ten dienste van de Kerk en voor den roem van 't Pausdom heeft totstandgebracht. Het was het *Werk van Congressen en Katholieke comité's*, waarvan de zetel in die stad gevestigd is, dat daartoe den spoorslag gaf, onder leiding van den comm. Venturoli.

De petitie is met grooten bijval begroet door hen, die, los van menschelijk opzicht, zich niet schamen als oprechte Katholieken openlijk voor hun geloof en overtuiging uit te komen. En de handteekeningen zijn niet achterwege gebleven.

Het aantal dier handteekeningen kan reeds op twee millioen geschat worden, een getal, waartoe geen enkel plebisciet van 't officieel Italië van Susa tot Palermo heeft kunnen opklimmen. Het gros dier handteekeningen bestaat uit die der gegoeden.

Het is de *Opinione conservatrice* te Bologne, die 't ondernomen werk zooveel mogelijk steunt en stemmen tracht te winnen tot vermeld doeleinde. De inhoud van dit petitionnement is kort en zakelijk en luidt aldus:

Heeren Gedeputeerden!

„In uwe wijsheid en in uw patriotisme zult gij kunnen begrijpen, hoe de ongelukkige tweespalt tusschen het Pausdom en Italië, verwekt en onderhouden door vijanden van het een en het andere, op den duur niet kan bestaan blijven zonder zeer groot nadeel meer nog voor de natie dan voor de Kerk.

„Deze is de reden, waarom wij, Katholieken en Italianen, u onze zeer levendige begeerte te kennen geven, dat de zeer edelmoedige uitnoodiging, onlangs door den H. Vader Leo XIII met de liefde van een vader en Italiaan tot de zonen gericht van dit ons vaderland, dat hij daarenboven om redenen van natuur met bijzondere toegenegenheid bemint, met gelijke edelmoedigheid en met gelijke bezorgdheid volkomen worde bejegend, door namelijk het verheven Hoofd van driehonderd millioen zielen en harten, tevens den voornaamsten en eerbiedwaardigsten burger van Italië, in eene stelling te plaatsen, waardoor hij *niet onderworpen zij aan de macht, van wien ook, en volle en werkdadige vrijheid geniete zooals iedere reden van gerechtigheid dit eischt*, en zooals volkomen beantwoordt aan de ware civiele en sociale belangen van het Italiaansche volk.

„Wij twijfelen aan te nemen, dat aan de verlangde bevrediging tusschen het Pausdom en Italië een hinderpaal zal aangebracht worden door hen, die heden in hunne hand het lot van ons geliefd land houden; integendeel zijn wij overtuigd, dat zij door zich door gevoelens van edel patriotisme te bezielen, deze onwrikbare rechtvaardigheid aan 't Romeinsche Opperpriesterschap en deze duidelijke weldaad aan de Italiaansche natie zullen betoonen."

Dat de sectarische pers kreten als van bezetenen aanheft en de onderteekenaren van de petitie oproerigen en samenzweerders noemt en zelfs met de bliksems van 't gouvernement bedreigt, is niet te verwonderen.

Die pers begrijpt maar al te zeer, dat het Katholicisme haar dood, zijn triomf haar nederlaag is.

Van Crispi's onbevangenheid als Staatsman is misschien iets te verwachten, van 't Parlement zelf, zoo althans Bonghi als 't orgaan daarvan is aan te merken, niets. Bonghi wil immers met de grootste gestrengheid tegen de petitionnarissen optreden, niettegenstaande hij voor eenigen tijd verklaard heeft niet te ontkennen, dat de meerderheid der natie iets omtrent de conciliatie tusschen Vaticaan en Quirinaal zou vermogen in te brengen.

Nu kunnen voorzeker 't Parlement en 't gouvernement die petitie met een verachtelijk stilzwijgen bejegenen. Maar dan ook is 't gouvernement, *in gebreke gesteld*, te willen medewerken tot hetgeen het werkelijke Italië als rechtmatig oordeelt in 't belang van den vrede der Kerk en de vrijheid van den Paus.

Bonghi, heeft verlof aangevraagd in de Kamer inlichtingen van 't gouvernement in te winnen omtrent het al of niet strafbare der handeling van hen, die de Pauselijke petitie met hunne handteekening bekrachtigd hebben. Mocht het Parlement daarin eene strafbare, ja, al is het maar eene ongeoorloofde daad willen zien, dan is het met de zoo hooggeroemde „vrijheid" van Italië, voor allen gelijkelijk recht tot petetioneeren veronderstellende, gedaan. Onmogelijk komt het ons voor, dat Crispi aan deze laatste opvatting zijn zegel kan hechten. Eene zijdelingsche stap door Crispi voorgenomen, vermoedelijk ten einde aan 't officiëel Italië, vooral aan de radicale partij, eenig genoegen te geven, mag waarlijk als eene niet ernstig genoemde beschouwd worden. Nu de syndici van kleinere Italiaansche gemeenten te straffen, dewijl velen hunner de petitie onderteekend hebben, schijnt hij besloten te hebben niet meer door de gemeentebesturen onafhankelijk van 't gouvernement te willen doen verkiezen, maar rechtstreeks door het gouvernement zelf. Als reden van verdediging tot zulk een ommekeer in de gemeentelijke organisatie zou moeten strekken: „de verheffing der autonomie der gemeenten."

Een ieder beseft dat, zoo dit doel door het voorgenomen middel kan bereikt worden, die maatregel dan voor *alle* gemeenten, zoowel *groote* als *kleine*, in praktijk behoort gebracht te worden.

Maar die maatregel, alleen voor enkele gemeenten toepasselijk gemaakt, ten einde de syndici aan den invloed van clerus en gemoedelijke leeken te onttrekken, toont aan dat hier *willekeur* in 't spel is en niet het streven naar een *algemeenen* maatregel van een inwendig bestuur.

Doch, zooals wij zeiden, verschijnt Crispi hier als degene, die in de jongste demonstratie te Mentana gehouden begroet is als „*le courageux Champignon de la* LAICITÉ *de l'Etat!*" en dus als gebonden aan eene Kerk en Paus vijandige partij, niet als onbevangen Staatsman.

ENGELAND. — De reis van Lord Randolph Churchill naar St. Petersburg wordt door eenigen toegeschreven aan eene officiëele zending, terwijl anderen verklaren, dat hij daarheen gegaan was uit louter nieuwsgierigheid om de stad te zien. De vraag is nu, wat de bedoeling is van den Czaar om Churchill tot eene speciale samenkomst uit te noodigen. Men wil, dat dit geschied is om Lord Salisbury pleizier te doen. De Czaar en zijn gast denken niet eens aan wat Lord Salisbury al dan niet aangenaam mocht zijn.

Een ding is zeker — schrijft men uit Londen — de Czaar toont een sluwer politicus te zijn dan verscheidene mannen in Engeland, die beweerd hebben, dat Churchill een uitgedoofde valkaan is.

Er wordt niets meer gesproken over de verzending van een Engelsche vloot om in strijd met Italië of Oostenrijk te handelen, en de Czaar heeft een lang gesprek gehad met Lord Churchill, nadat de Russische minister van Buit. Zaken verschillende samenkomsten heeft gehad met den jeugdigen Engelschen staatsman.

Oorlog met Rusland — schrijft verder de Engelsche berichtgever—wordt niet door het Engelsche volk verlangd. Als Duitschland en Oostenrijk twist hebben met den Czaar, laat ze dat onder elkander afmaken. Engeland heeft reeds genoeg kastanjes uit het vuur gehaald.

Het departement van Buit. Zaken deelt als officieel mede, dat de tegenwoordigheid van Lord Randolph Churchill in Petersburg volstrekt buiten weten is van de Regeering.

OOSTENRIJK. — Een correspondent uit Munchen meldt, dat werklieden tot de Oostenrijksche reserves behoorende order hebben gekregen om zich op staande voet bij hunne regimenten te vereenigen.

De Oostenrijksche Consul in Rumenië heeft te kennen gegeven, dat Oostenrijksche onderdanen in Rumenië gereed moeten zijn om zich bij hunne regimenten aan te sluiten.

Eene dépêche uit Pest meldt, dat de heer Esernatony een boezem vriend van den heer Tisza, de Hongaarsche minister-president, het volgende aan de Pester *Newszet* geschreven heeft: "De gemoederen in het Duitsche leger zijn ten gunste van den oorlog ten einde Rusland's plannen tegen te werken. Zij vernemen niets van een aanval door Frankrijk en rekenen op goeden uitslag in geval van oorlog tegen Rusland. Ware het niet dat Prins Bismarck zich voor den vrede beijvert, zou het Duitsche leger reeds aan 't vechten zijn tegen de Russen, natuurlijk in gemeenschap met de Oostenrijksche en Italiaansche legers." Ten slotte zegt de schrijver de hoop te koesteren, dat de vrede gehandhaafd zal worden, nu Rusland inziet, dat de mogendheden niet bevreesd zijn voor hem.

De heer von Radowitz, Duitsch afgezant te Constantinopel heeft Kiamil Pacha, president van den Ministerraad, officieel medegedeeld dat Duitschland Oostenrijk werkdadige militaire steun zal verleenen, indien Rusland Oostenrijk tot den oorlog uitlokt.

Latere berichten in de Amerikaansche bladen melden, dat de spanning tusschen Duitschland en Oostenrijk vermindert.

De Berlijner *Post* maakt een telegram uit Weenen bekend, meldende dat Prins Lebanoff, Russisch afgezant aldaar, aan graaf Kalnoky de verzekering gegeven heeft, dat Rusland een vredelievende politiek volgt en dat de bijeentrekking van Russische troepen aan de grenzen van Galicië niet als een aanvallende beweging bedoeld is.

Eene dépêche uit Berlijn beweert, dat Oostenrijk, toegevende aan den drang van zekere vriendelijke mogendheden, concessies aan Rusland heeft toegestaan, waardoor een langdurige vrede verzekerd is.

DUITSCHLAND. — In New-York is het gerucht dezer dagen verspreid, dat Keizer Wilhelm overleden is. Maar dat bleek een *canard* te zijn. Telegrammen uit Berlijn aan de Amerikaansche bladen tot den 29 Dec. jl. verzekeren, dat de grijze vorst volkomen gezond en zelfs sterk is.

't Is zeker een onwaardig systeem van speculeeren der beurs-mannen.

— Drs. Mackenzie, Schrader, Hovell en Krause, na een consult van een uur op den 28 December, zijn overeengekomen om een gunstig rapport uit San Remo naar Berlijn te verzenden betreffende den toestand van den Kroonprins. Dr. Mackenzie zal van tijd tot tijd naar San Remo terug keeren.

Dr. Mackenzie verklaart, dat de Kroonprins reeds meer dan eene maand vrij is van de onaangename gewaarwording in zijn keel, die hij eerst in Januari 1887 ondervonden heeft. De Dr. beschrijft den toestand des Prinses als gunstig."

BULGARIJE. — In eene geheime zitting, heeft de Sobranje eenstemmig goedgevonden, om 22.000.000 f te besteden ter versterking van de Bulsche havens.

Fiesta di Papa Leon XIII
CELEBRAR NA CURAÇAO.

Si nunca Catolicanan di Curaçao a keda atras, ki ora koe ocasion a presenta pa nan contribui na solemniza celebracion di algun fiesta grandi di nan Iglesia, ta sigur koe ta haci nan muchoe honor e manera asina digno, koe nan a festeha cincuenta anja di ordenacion Sacerdotal di Papa Leon XIII, dia 30 i 31 di December 1887. Poco be un fiesta pública tabata celebrar coe tantoe entusiasmo, poco be hende por a mira un participacion asina general, i tambe poco be un fiesta pública tabata celebrar coe tantoe orden, coe tantoe solemnidad riba caja, apesar di tantoe mil hende koe tabata reunir den toer caja, di tal manera koe hasta den lugánan di mas grandi i hanchoe tabata materialmente imposible pa hende camna. Sí, ¡honor na pueblo di Curaçao!

Iluminacion di dia 30 anochi tabata un panorama di mas bunita, koe bista di hende por desea. No solamente edificio grandinan, manera: Conbentoe di monhanan na Otrobanda, habitacion episcopal, conbentoe di Pader Dominicanonan na Pietermaai, Union di San Hose i muchoe otro cas grandi particular, koe tabata iluminar coe luho i muchoe gustoe,— ma principalmente tabata cos di excita admiracion, di mira toer cas catolica, hasta esnan di mas chikitoe i di mas pober, toer, sin excepcion, coe un o mas luz den nan porta i bentana.

Na mes tempoe koe na Otrobanda henter pueblo tabata lastrar na habitacion di obispoe, pa disfruta di agradable música di sociedad filarmónica *El Progreso*, bao di direccion di senjor *P. Q. de Lima*, koe a contribui muchoe tambe pa haci ainda mas solemne e festividad popular,— na mes tempoe mil i mas mil di hende, sin haci caso di mal estado di cajanan pa causa di awaceroe, tabata haci na Pietermaai manifestacion pública di nan consagracion na Iglesia i na Papa. Miembronan di Union di San Hose a haja e idea feliz di haci un ovacion na honor di Su Santidad. Coe música na cabez i cargando bandera Papal i colornan di toer otro nacion, como símbolo di universalidad di e fiesta, miembronan di Union a sali foi local di e sociedad catolica-ai. Na mes momentoe henter pueblo, den cual nos a nota persona di toer clase i posicion, a uni nan coe compajeroenan di San Hosé; un gritoe di „Biba nos Papa Leon XIII", koe tabata repetir hopi ora largoe, tabata senjal pa e procesion cuminsa. Durante koe e procesion tabata sigui su curso di Pietermaai, Punda i Scharloo muchoe cas na caminda tabata ricibié coe luz di Bengala i otro fuego artificial i exclamacion entusiasta di „Biba nos Papa-Rei," nacer foi fondo di coerazon di tantoe mil jioe fiel di Pontífice Romano, kende nan ta considera semper como Soberano temporal, maske un gobierno ladron a horta su poder foi dje coe violencia i reducié na un preso den murajanan di Vaticano,— exclamacion entusiasta di „Biba Papa-Rei" tabata jena espacio como un protesta contra e violencia cometer contra Vicario di Hesu Cristoe, kende Providencia a duna poder temporal pa koe é por dirihi coe toer libertad i independencia interesnan spiritual i temporal di tantoe miljon di Catolica plamar den toer parti di mundoe.

Promé koe e procesion a jega na su fin, el a para un momentoe dilanti di Conbentoe di Pader Dominicanonan na Pietermaai, i aki atrobe tabatin un espectáculo imponente: henter e plaza aidilanti tabata iluminar coe luz artificial di toer sorto di color, koe tabata cender tantoe den bentananan di conbentoe como algun cas particular i tambe pa miembronan di e procesion. Meimei di toer e borotonan di entusiasmo i alegría, algun discípulo di School Catolica di Pietermaai, bao di dirección di nan digno preceptor, senjor van den Donk, tabata canta den Conbentoe algun cantica di alabanza na Leon XIII, espresamente arreglar pa e ocasion solemne.

Di ai e ovasion a sigui te na local di Union di San Hosé,—semper acompanjar pa un multitud innumerable di hende di toer clase,— na unda Companjeronan a pasa henter anochi contentoe i entusiasmar, festehando triunfo di Papa Romano, den e tempoe-aki di racionalismo i persecusion.

Adorno interiornan di Union tabata areglar coe muchoe gracia i propio pa excita coerazon di hende na contentamentoe i entusiasmo.

Dia Sabra mainta, 31 di December, henter Curaçao tabata adornar coe bandera di toer nacion. Pa disposicion di nos Excelentisimo Senjor Gobernador bandera nacional tabata bula foi mainta riba fortinan di Rif i di Nassau, manera no sa sosode sino na ocasion di fiesta nacionalnan di nos Madre-patria. Accediendo na pidimentoe di comision di fiesta, diferente Consuladonan a hísa bandera di nan nacion; casi toer barcoenan den haf tabatin tambe nan bandera ariba; coe masjá poco exepcion, pa nos no bisa ningun, toer cas catolica, aki tambe hasta esnan di mas pober i chikitoe, tabata adornar coe un ó mas bandera i diferente tabata a-

dornar coe jerba berde na senjal di fiesta.

Pa sjete ora di mainta kloknan di misanan di Otrobanda i di Pietermaai a jama fielnan na templo di Dios pa nan lamta huntoe nan pidimentoe na Cieloe, pidiendo salú i forza pa e anciano preso di Vaticano, pa é sigui dirihi, coe sabiduría i resultado bendicionar, e barcoe di San Pedro confiar na su cuidao den lamar pisar i tempestad di nos siglo moderno. Mil i mas mil tabata número di Catolicanan koe a jena nos misanan coe n'e obheto noble di implora conservacion pa nos gran Papa Leon XIII.

Henter dia 31 Catolicanan a pasa contentoe, un felicitando otro coe motiboe di e fiesta grandioso di nan Tata comun, dunando prueba koe solamente guiar pa sintimentoe religioso, hende por celebra fiesta coe muchoe entusiasmo i alegria sin pasa na ningun exceso.

Pa cera solemnización di e dia grandi i inolvidable pa henter mundoe catolica, tabatin un acto espléndido, koe meste jena coerazon di poblacion catolica di Curaçao coe amor pa nos promé magistrado, i aumenta mas, si ta posible, e respeto i consideracion koe nos religion ta manda nos tin pa esnan, poner pa manda riba nos i administra nos interes temporalnan.

Tambe pa disposicion di nos senjor Gobernador, banda di música militar a bai haci un ovasión na Administrador di nos Vicariato, kende a corresponde e honor di representa Su Santidad riba dia di su fiesta. Foi cinco ora i mei te sjete ora di anochi banda militar a toca dilanti di habitacion di obispoe, i pa duna más briljo na e acto tabatin un programa formar di piezanan di mas escohir di su repertorio.

Promé nos stop, nos ta sinti nos obligar di haci un homenage público di gratitud na nomber di Catolicanan, na promé lugá na nos Excelentísimo senjor Gobernador, pa e muchoe koe el a contribui na solemniza e dia asina grandi i memorable pa toer Catolica; despues na senjor Hefe di Policía, pa su bon voluntad di a concede permiso, á fin di koe por a sosode toer kiko por a duna mas briljo na e celebracion na caja, i tambe na toer hende di otro creencia, koe di un manera ú otro a manifesta nan participación den alegría di nos gremio.

I na nos ruman Catolicanan nos ta grita foi fondo di nos coerazon: ¡ Honor na boso, koe a duna un testimonio público di boso consagracion na Iglesia i na Papa, di un manera asina digno!

Consagracion Episcopal
DI MGR. JOOSTEN.

Dia 8 di December di anja pasar, fiesta di Inmaculta Concepcion, patrona di vicariato di Curaçao, tabatin pa banda di diez ora un solemnidad particularmente imponente den Catedral di Utrecht, Hoelanda.

E dia-ai Monsenjor Joosten a recibi consagracion episcopal.

Despues di algun ceremonia eclesiástico i despues koe nan a lesa e bula, pa cual Su Santidad a nombra Monsenjor Joosten vicario apostólico di Curaçao coe título di obispoe di Marciana, solemnidadnan di Consagracion a cuminsa. Su Ilma. Monsenjor P. M. Snickers, arzobispoe di Utrecht a sirbi di consagrador, mientras Monsenjor A. Godschalk, obispoe di 's Hertogenbosch, i Monsenjor P. Leyten, obispoe di Breda, a haci servicio di obispoe asistentenan.

Un trinta pader a asisti n'e solemnidad como diácano, sub-diácano i otro servicionan, mientras un número grandi mas di pader tabata presente.

Den e últimonan-aki tabatin mui rev. senjor van de Burgt, preboste di Capítulo metropolitano, presidente di Gran Seminaria di Rijsenburg, mui rev. Pader Provincial di Pader Dominicanonan, i tambe Monsenjor Frederiks, camarero di S. S., pastor di Santa Ana, i rev. senjor Nieuwenhuis, pastor di San Martin.

Tabatin tambe na e solemnidad presente un número grandi di crejente.

¡ Dios trece nos obispoe pronto meimei di nos!

ADVERTENTIEN.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA